

PORUCZNICZY (1) *ai*

G pl poruczniczych.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Przymiotnik od „porucznik” ‘niższy oficer’: Gdzieby też co nagłego było/ coby kłękę/ albo fzkodę iąką woyłká R.P. [...] zá łobą poćiągać mogło/ y bez namów wśzelákich Rotmiśtrzewłkich y Poruczniczych/ może [*hetman*] winného fkarác *SarnStat* 437.*

Cf [PORUCZNIKOW]

MC